

Motion till riksdagen 2011/12:Ub367

av **Lena Hallengren (S)**

Förskola och barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utveckla den kompensatoriska förskolan.

Motivering

Sedan 2008 går nu utvecklingen åt fel håll. Allt fler barn växer idag upp i fattiga familjer i såväl relativa som absoluta termer.

Det finns många infallsvinklar att ha på barnfattigdom i ett välfärdssamhälle. Det handlar ytterst om att arbetslösheten biter sig fast, att föräldrar inte har något jobb eller inte jobb i tillräcklig omfattning för att ha möjlighet att genom arbete försörja sin familj. Det handlar också om att allt fler idag blir utknuffade ur våra gemensamma trygghetssystem trots arbetslöshet och sjukdom för att dagarna helt enkelt tagit slut.

Skolans förutsättningar att ge alla barn en bra utbildning är sannolikt den enskilt viktigaste faktorn för att unga ska ha möjlighet att förverkliga sina drömmar, göra ”klassresor” och helt enkelt få forma sitt liv efter ambition och förmåga snarare än uppväxtmiljö och föräldrars plånbok.

Olika reformer de senaste decennierna har lett till att i princip alla barn idag deltar i förskolans verksamhet, oavsett föräldrars sysselsättning, inkomst och arbetstider. Förskolan erbjuder omsorg och lärande på lekens grund. Men med en växande barnfattigdom blir det allt viktigare att tala om och utveckla förskolans kompensatoriska betydelse.

Det handlar om att vi i Sverige fortfarande har långt kvar för att vi ska vara så jämlika att det inte spelar någon roll för barn och unga var de växer upp och med vilka föräldrar. Var man växer upp sätter sin prägel på självbilden och på självförtroendet. Så barnfattigdom får konsekvenser utöver det ekonomiska.

Fel! Okänt namn på

Förskolan är en viktig del av välfärdssamhället och en avgörande start på utbildningssystemet. Förskolan kommer att spela en avgörande roll för att alla barn får tillgång till språket, till gemensamma upplevelser och till möten som ökar förståelsen för varandras olikheter. Eventuella problem hemma kan komma att skingras under timmarna på förskolan, under dagen får alla barn i förskolan minst en näringsriktig måltid och tillsammans med pedagoger och kompisar stärks stoltheten över sitt ursprung och sin närmiljö.

Allt detta är möjligt, men då måste förskola erbjudas alla barn efter deras behov.

Ambitionen måste vara att 15-timmarsbegränsningen för barn till föräldrar som är arbetslösa eller föräldralediga försvinner.

Att behoven ser olika ut behöver bättre återspeglas i resursfördelningen.

Förskolans kompensatoriska roll behöver utvecklas.

Stockholm den 3 oktober 2011

Lena Hallengren (S)